

Službeni list

Europske unije

C 309



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

18. rujna 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 309/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 309/02	Predmet C-599/14 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. – Vijeće Europske unije protiv Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Kraljevine Nizozemske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Europske komisije „Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv terorizma — Mjere ograničavanja poduzete protiv određenih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP — Članak 1. stavci 4. i 6. — Uredba (EZ) br. 2580/2001 — Članak 2. stavak 3. — Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela — Pretpostavke — Činjenična osnova odlukâ o zamrzavanju financijskih sredstava — Odluka nadležnog tijela — Obveza obrazlaganja”	2
2017/C 309/03	Mišljenje 1/15: Mišljenje Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. – Europski parlament (Mišljenje na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a — Prijedlog sporazuma između Kanade i Europske unije — Prijenos podataka iz popisa imena zrakoplovnih putnika iz Unije u Kanadu — Odgovarajuće pravne osnove — Članak 16. stavak 2., članak 82. stavak 1. drugi podstavak točka (d) i članak 87. stavak 2. točka (a) UFEU-a — Usklađenost s člancima 7. i 8. te člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)	3

2017/C 309/04	Predmet C-79/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. – Vijeće Europske unije protiv Hamasa, Europske komisije „Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv terorizma — Mjere ograničavanja poduzete protiv određenih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP — Članak 1. stavci 4. i 6. — Uredba (EZ) br. 2580/2001 — Članak 2. stavak 3. — Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela — Pretpostavke — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Odluka nadležnog tijela — Obveza obrazlaganja”	4
2017/C 309/05	Predmet C-517/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. srpnja 2017. – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Članci 101. i 102. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 30. — Odluka Europske komisije kojom se utvrđuje postojanje zabranjenog sporazuma na europskom tržištu stakla namijenjenog motornim vozilima — Objava verzije te odluke koja nije klasificirana oznakom tajnosti — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje s određenim informacijama — Opis posla službenika za usmene rasprave — Odluka 2011/695/EU — Članak 8. — Povjerljivost — Informacije iz zahtjeva za primjenu pokajničkog programa — Djelomično odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje — Legitimna očekivanja — Jednako postupanje)	5
2017/C 309/06	Predmet C-560/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Europa Way Srl, Persidera SpA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Telekomunikacijske usluge — Direktive 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/77/EZ — Dodjela prava korištenja radijskim frekvencijama za digitalno zemaljsko emitiranje radija i televizije — Poništenje besplatnog postupka nadmetanja („beauty contest”) u tijeku i zamjena tog postupka naplatnim postupkom — Zadiranje nacionalnog zakonodavca — Neovisnost državnih regulatornih tijela — Prethodna rasprava — Kriteriji za dodjelu — Legitimna očekivanja)	5
2017/C 309/07	Predmet C-670/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – postupak koji je pokrenuo Jan Šalplachta (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pristup pravosuđu u prekograničnim sporovima — Direktiva 2003/8/EZ — Minimalna zajednička pravila u vezi s pravnom pomoći u takvim sporovima — Područje primjene — Propis države članice koji propisuje nenadoknadivost troškova prevođenja potrebne pripadajuće dokumentacije u vezi sa zahtjevom za pravnu pomoć)	6
2017/C 309/08	Predmet C-696/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Češka Republika protiv Europske komisije (Žalba — Promet — Direktiva 2010/40/EU — Uvođenje inteligentnih prometnih sustava u cestovnom prometu — Članak 7. — Delegiranje ovlasti Europskoj komisiji — Granice — Delegirana uredba (EU) br. 885/2013 — Pružanje usluga informiranja o sigurnim i zaštićenim parkirališnim mjestima za kamione i gospodarska vozila — Delegirana uredba (EU) br. 886/2013 — Podaci i postupci za pružanje korisnicima besplatnih osnovnih općih prometnih informacija u vezi s cestovnom sigurnosti — Članak 290. UFEU-a — Izričito razgraničenje ciljeva, sadržaja, opsega i trajanja delegiranja ovlasti — Ključan element predmetnog područja — Uspostava nadzornog tijela)	7
2017/C 309/09	Predmet C-80/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal administratif de Montreuil – Francuska) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine protiv Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a stavak 1. — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Raspodjela besplatnih emisijskih jedinica — Odluka 2011/278/EU — Valjanost — Načelo dobre uprave — Određivanje referentne vrijednosti za proizvod za vrući metal — Upotreba podataka iz „BREF-a” za željezo i čelik i smjernica za određivanje referentnih vrijednosti za vrući metal — Pojam „slični proizvodi” — Referentna postrojenja — Obveza obrazlaganja)	7

2017/C 309/10	Predmet C-84/16 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Continental Reifen Deutschland GmbH protiv Compagnie générale des établissements Michelin, Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Figurativni žig koji sadrži verbalni element „XKING” — Prigovor nositelja nacionalnih žigova i u vezi s međunarodnom registracijom koja sadrži verbalni element „X” — Odbijanje prigovora od strane žalbenog vijeća — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Iskrivljavanje dokaza)	8
2017/C 309/11	Predmet C-112/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Persidera SpA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacije — Telekomunikacijske usluge — Direktive 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/77/EZ — Jednako postupanje — Određivanje broja digitalnih frekvencija koje treba dodijeliti svakom imatelju analognih frekvencija — Uzimanje u obzir dosad nezakonito korištenih analognih frekvencija — Usklađenost između broja analognih frekvencija koje se posjeduju i broja dodijeljenih digitalnih frekvencija)	9
2017/C 309/12	Predmet C-175/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik protiv SOS-Lapsikylä ry (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 17. — Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika — Organizacija radnog vremena — Dodatne naknade — Udruga za zaštitu djece — „Roditelji dječjeg sela” — Privremena odsutnost roditelja’ nositelja prava — Radnice zaposlene kao zamjenski „roditelji” — Pojam)	10
2017/C 309/13	Predmet C-182/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA (Žalba — Žig Europske unije — Figurativni žig koji sadrži verbalni element „STICK MiniMINI Beretta” — Prigovor nositelja verbalnog žiga Europske unije Mini Wini — Odbijanje prigovora od strane žalbenog vijeća Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO) — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stupanj pažnje relevantne javnosti — Nezavisna razlikovna uloga — Dominantnost — Kriteriji za ocjenu vizualne sličnosti — Obveza obrazlaganja)	10
2017/C 309/14	Predmet C-196/16 i C-197/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italija) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) i dr. protiv Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 85/337/EEZ — Direktiva 2011/92/EU — Mogućnost a posteriori procjene učinaka na okoliš funkcionalnog postrojenja za proizvodnju energije od bioplina u svrhu ishođenja novog odobrenja)	11
2017/C 309/15	Predmet C-225/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – kazneni postupak protiv Mosse Ouhrmija (Zahtjev za prethodnu odluku — Prostor slobode, sigurnosti i pravde — Vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Direktiva 2008/115/EZ — Članak 11. stavak 2. — Odluka o zabrani ulaska donesena prije stupanja na snagu te direktive, koja se odnosi na duže trajanje od onog previđenog navedenom direktivom — Početak razdoblja zabrane ulaska)	12
2017/C 309/16	Predmet C-348/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Milano – Italija) – Moussa Sacko protiv Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (Zahtjev za prethodnu odluku — Politika azila — Direktiva 2013/32/EU — Članci 12., 14., 31. i 46. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudska zaštitu — Pravni lijek protiv odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Mogućnost donošenja sudske odluke bez saslušanja podnositelja zahtjeva)	12

2017/C 309/17	Predmet C-386/16: Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas – Litva) – „Toridas” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 1. — Kvalifikacija transakcije kao isporuke unutar Zajednice — Izuzeće isporuka robe unutar Zajednice — Namjera stjecatelja da preproda robu poreznom obvezniku u drugoj državi članici prije nego što roba napusti državno područje prve države članice — Eventualni utjecaj prilagodbe dijela robe prije njezine otpreme)	13
2017/C 309/18	Predmet C-471/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Meissen Keramik GmbH (Žalba — Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju figurativnog žiga koji sadrži verbalni element „meissen” — Odbijanje prigovora — Dokazi podneseni prvi put — Iskrivljavanje — Stvarna uporaba ranijih žigova — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 3. — Članak 8. stavak 5. — Povezanost žigova koje treba usporediti)	14
2017/C 309/19	Predmet C-490/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – A. S. protiv Republike Slovenije (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje — Dolazak iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji žele dobiti međunarodnu zaštitu — Organizacija prelaska granice koju provode tijela jedne države članice radi tranzita prema drugoj državi članici — Ulazak dopušten odstupanjem iz humanitarnih razloga — Članak 13. — Nezakoniti prelazak vanjske granice — Rok od dvanaest mjeseci od prelaska granice — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudskog nadzora — Članak 29. — Rok od šest mjeseci za izvršenje transfera — Računanje rokova — Podnošenje pravnog lijeka — Suspenzivni učinak)	14
2017/C 309/20	Predmet C-519/16: Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda protiv Fazenda Pública (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Uredba (EZ) br. 882/2004 — Službene kontrole hrane i hrane za životinje — Financiranje službenih kontrola — Članci 26. i 27. — Opće oporezivanje — Pristojbe ili naknade — Naknada na teret trgovina hranom)	15
2017/C 309/21	Predmet C-646/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – postupak koji su pokrenule Khadija Jafari, Zainab Jafari (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje — Dolazak iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji žele dobiti međunarodnu zaštitu — Organizacija prelaska granice koju provode tijela jedne države članice radi tranzita prema drugoj državi članici — Ulazak dopušten odstupanjem iz humanitarnih razloga — Članak 2. točka (m) — Pojam „viza” — Članak 12. — Izdavanje vize — Članak 13. — Nezakoniti prelazak vanjske granice)	16
2017/C 309/22	Predmet C-670/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Minden – Njemačka) – Tsegezab Mengesteab protiv Bundesrepublik Deutschland (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica — Članak 20. — Početak postupka određivanja — Podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Izvješće koje su pripremile službe koje je dostavljeno nadležnim tijelima — Članak 21. stavak 1. — Rokovi predviđeni za podnošenje zahtjeva za prihvata — Prijenos odgovornosti na drugu državu članicu — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudskog nadzora)	17
2017/C 309/23	Predmet C-262/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Solvay Chimica Italia SpA i dr. protiv Autorità per l’energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	17

2017/C 309/24	Predmet C-263/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Whirlpool Europe Srl i dr. protiv Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	18
2017/C 309/25	Predmet C-273/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Sol Gas Primari Srl protiv Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	19
2017/C 309/26	Predmet C-297/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Bashar Ibrahim protiv Savezne Republike Njemačke	20
2017/C 309/27	Predmet C-299/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2017. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH protiv Google Inc.	21
2017/C 309/28	Predmet C-312/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Landesarbeitsgericht Hamm (Njemačka) – Surjit Singh Bedi protiv Savezne Republike Njemačke, Savezna Republika Njemačka zastupajući interese Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske	22
2017/C 309/29	Predmet C-318/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Mahmud Ibrahim i dr. protiv Savezne Republike Njemačke	23
2017/C 309/30	Predmet C-319/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Nisreen Sharqawi i dr. protiv Savezne Republike Njemačke	24
2017/C 309/31	Predmet C-328/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italija) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i dr. protiv Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria	25
2017/C 309/32	Predmet C-331/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2017. uputio Corte d'appello di Roma (Italija) – Martina Sciotto protiv Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	26
2017/C 309/33	Predmet C-342/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italija) – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia protiv Comune di Padova	26
2017/C 309/34	Predmet C-368/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2017. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – Hüsken i dr. protiv Lufthansa CityLine GmbH	27
2017/C 309/35	Predmet C-374/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2017. Bundesfinanzhofs (Njemačka) – Finanzamt B protiv A-Brauerei	27
2017/C 309/36	Predmet C-389/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2017. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB „EVP International“ protiv Lietuvos bankas	28
2017/C 309/37	Predmet C-400/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2017. uputio Tribunalul Dolj (Rumunjska) – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită protiv SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj	28
2017/C 309/38	Predmet C-402/17 P: Žalba koju je 4. srpnja 2017. podnio JYSK sp. z o.o. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. u predmetu T-403/15, JYSK sp. z o.o. protiv Europske komisije . .	29

2017/C 309/39	Predmet C-413/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2017. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – UAB „Roche Lietuva“ protiv VšĮ Kauno Dainavos poliklinika	29
2017/C 309/40	Predmet C-431/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2017. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) – Monachos Eirinaios (monah Ireneos), svjetovnog imena Antonios Iakumakis protiv Odvjetničke komore Atene	30
2017/C 309/41	Predmet C-443/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2017. uputio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Abraxis Bioscience LLC protiv Comptroller General of Patents	30
2017/C 309/42	Predmet C-458/17 P: Žalba koju je 31. srpnja 2017. podnio Rami Makhoul protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 18. svibnja 2017. u predmetu T-410/16, Rami Makhoul protiv Vijeća Europske unije	31

Opći sud

2017/C 309/43	Predmet T-371/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. srpnja 2017. – Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Tržišno natjecanje — Zaštita tržišnog natjecanja — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 18. stavak 3. — Odluka o zahtjevu za pružanje informacija — Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Nepostojanje hitnosti”)	33
2017/C 309/44	Predmet T-429/17: Tužba podnesena 11. srpnja 2017. – Laboratoires Majorelle protiv EUIPO-a – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)	33
2017/C 309/45	Predmet T-438/17: Tužba podnesena 17. srpnja 2017. – The Scotch Whisky Association protiv EUIPO-a – José Estévez (JOHN COR)	34
2017/C 309/46	Predmet T-456/17: Tužba podnesena 21. srpnja 2017. – Lupu protiv EUIPO-a – Dzhihangir (Djili soy original DS)	35
2017/C 309/47	Predmet T-459/17: Tužba podnesena 21. srpnja 2017. – Fifth Avenue Entertainment protiv EUIPO-a – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)	36
2017/C 309/48	Predmet T-464/17: Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – TP protiv Komisije	36
2017/C 309/49	Predmet T-465/17: Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – VKR Holding protiv EUIPO-a (VELUX)	37
2017/C 309/50	Predmet T-469/17: Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – The Scotch Whisky Association protiv EUIPO-a – José Estévez (JOHN COR)	38
2017/C 309/51	Predmet T-470/17: Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – Sensotek protiv EUIPO-a – Senso Technologie (sensotek)	38
2017/C 309/52	Predmet T-471/17: Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – Edison protiv EUIPO-a (EDISON)	39
2017/C 309/53	Predmet T-488/17: Tužba podnesena 3. kolovoza 2017. – Ghost — Corporate Management protiv EUIPO-a (Dry Zone)	40
2017/C 309/54	Predmet T-489/17: Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Windspiel Manufaktur protiv EUIPO-a (prikaz zatvarača za boce)	40
2017/C 309/55	Predmet T-13/16: Rješenje Općeg suda od 18. srpnja 2017. – Gauff protiv EUIPO-a – H. P. Gauff Ingenieure (GAUFF)	41
2017/C 309/56	Predmet T-260/17: Rješenje Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	41

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 309/01)

Posljednja objava

SL C 300, 11.9.2017.

Prethodne objave

SL C 293, 4.9.2017.

SL C 283, 28.8.2017.

SL C 277, 21.8.2017.

SL C 269, 14.8.2017.

SL C 256, 7.8.2017.

SL C 249, 31.7.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. – Vijeće Europske unije protiv Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Kraljevine Nizozemske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, Europske komisije

(Predmet C-599/14 P) ⁽¹⁾

„Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv terorizma — Mjere ograničavanja poduzete protiv određenih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP — Članak 1. stavci 4. i 6. — Uredba (EZ) br. 2580/2001 — Članak 2. stavak 3. — Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela — Pretpostavke — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Odluka nadležnog tijela — Obveza obrazlaganja”

(2017/C 309/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Finnegan, B. Driessen i G. Étienne, agenti)

Druge stranke u postupku: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (zastupnici: T. Buruma i A. M. van Eik, advocaten), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. K. Bulterman i J. Langer, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling i V. Kaye, agenti, uz asistenciju M. Gray, barrister), Europska komisija (zastupnici: D. Gauci i M. F. Castillo de la Torre, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas i B. Fodda, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Vijeće Europske unije, uz vlastite troškove, snosi i troškove Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).
3. Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Europska komisija snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015.

Mišljenje Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. – Europski parlament**(Mišljenje 1/15) ⁽¹⁾**

(Mišljenje na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a — Prijedlog sporazuma između Kanade i Europske unije — Prijenos podataka iz popisa imena zrakoplovnih putnika iz Unije u Kanadu — Odgovarajuće pravne osnove — Članak 16. stavak 2., članak 82. stavak 1. drugi podstavak točka (d) i članak 87. stavak 2. točka (a) UFEU-a — Usklađenost s člancima 7. i 8. te člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

(2017/C 309/03)

Jezik postupka: svi službeni jezici

Podnositelj zahtjeva

Europski parlament (zastupnici: F. Drexler, A. Caiola et D. Moore, agenti)

Izreka

1. Odluka Vijeća o sklapanju u ime Unije Sporazuma između Kanade i Europske unije o prijenosu i obradi podataka iz popisa imena putnika mora se istodobno temeljiti na članku 16. stavku 2. i na članku 87. stavku 2. točki (a) UFEU-a.
2. Sporazum između Kanade i Europske unije o prijenosu i obradi podataka iz popisa imena putnika nije u skladu s člancima 7., 8. i 21. te člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer ne isključuje prijenos osjetljivih podataka iz Europske unije u Kanadu te korištenje i čuvanje tih podataka.

Da bi Sporazum između Kanade i Europske unije o prijenosu i obradi podataka iz popisa imena putnika bio u skladu s člancima 7. i 8. te člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima, on treba:

- a) jasno i precizno određivati koji se podaci iz popisa imena putnika trebaju prenijeti iz Europske unije u Kanadu;
- b) predviđati da će modeli i kriteriji korišteni u okviru automatske obrade podataka iz popisa imena putnika biti specifični i pouzdani te nediskriminirajući; predviđati da će korištene baze podataka biti ograničene samo na one koje Kanada koristi vezano uz borbu protiv terorizma i teških oblika prekograničnog kriminaliteta;
- c) podvrgavati, osim u okviru provjera vezanih uz prethodno definirane modele i kriterije na kojima se temelji automatska obrada podataka iz popisa imena putnika, korištenje tih podataka od strane kanadskog nadležnog tijela tijekom boravka zrakoplovnih putnika u Kanadi i nakon njihova odlaska iz te zemlje, kao i svako dostavljanje tih podataka drugim tijelima, ispunjavanju materijalnih i procesnih uvjeta koji se temelje na objektivnim kriterijima; podvrgavati to korištenje i dostavljanje, osim u valjano opravdanim hitnim slučajevima, prethodnom nadzoru suda ili neovisnog upravnog tijela čija se odluka o odobrenju korištenja donosi nakon što ta tijela podnesu obrazloženi zahtjev, osobito u okviru postupaka sprečavanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela;
- d) ograničavati čuvanje podataka iz popisa imena putnika nakon odlaska zrakoplovnih putnika samo na podatke onih putnika u pogledu kojih postoje objektivni elementi iz kojih se može zaključiti da bi mogli predstavljati rizik u kontekstu borbe protiv terorizma i teških oblika prekograničnog kriminaliteta;

- e) podvrgavati dostavljanje podataka iz popisa imena putnika od strane kanadskog nadležnog tijela javnim tijelima treće zemlje ispunjavanju uvjeta postojanja bilo sporazuma između Europske unije i te treće zemlje istovjetnog Sporazumu između Kanade i Europske unije o prijenosu i obradi podataka iz popisa imena putnika, bilo odluke Europske komisije na temelju članka 25. stavka 6. Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, koja pokriva tijela prema kojima je predviđen prijenos podataka iz popisa imena putnika;
- f) predviđati pravo na pojedinačno obavješćavanje zrakoplovnih putnika u slučaju korištenja podataka iz popisa imena putnika koji se na njih odnose, tijekom njihova boravka u Kanadi ili nakon njihova odlaska iz te zemlje, kao i u slučaju kad kanadsko nadležno tijelo te podatke otkriva drugim tijelima ili privatnim subjektima, i
- g) jamčiti da nadzor pravila predviđenih Sporazumom između Kanade i Europske unije o prijenosu i obradi podataka iz popisa imena putnika, kojima se uređuje zaštita zrakoplovnih putnika vezano uz obradu podataka iz popisa imena putnika koji se na njih odnose, osigurava neovisno nadzorno tijelo.

⁽¹⁾ SL C 138, 27. 4. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. – Vijeće Europske unije protiv Hamasa, Europske komisije

(Predmet C-79/15 P) ⁽¹⁾

„Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv terorizma — Mjere ograničavanja poduzete protiv određenih osoba i subjekata — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP — Članak 1. stavci 4. i 6. — Uredba (EZ) br. 2580/2001 — Članak 2. stavak 3. — Zadržavanje organizacije na popisu osoba, skupina i subjekata uključenih u teroristička djela — Pretpostavke — Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava — Odluka nadležnog tijela — Obveza obrazlaganja”

(2017/C 309/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen, G. Étienne, M. Bishop, agenti)

Druge stranke u postupku: Hamas (zastupnik: L. Glock, odvjetnica), Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis i R. Tricot, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas, F. Fize i G. de Bergues, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 17. prosinca 2014., Hamas/Vijeće (T-400/10, EU:T:2014:1095).
2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. srpnja 2017. – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-517/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Članci 101. i 102. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 30. — Odluka Europske komisije kojom se utvrđuje postojanje zabranjenog sporazuma na europskom tržištu stakla namijenjenog motornim vozilima — Objava verzije te odluke koja nije klasificirana oznakom tajnosti — Odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje s određenim informacijama — Opis posla službenika za usmene rasprave — Odluka 2011/695/EU — Članak 8. — Povjerljivost — Informacije iz zahtjeva za primjenu pokajničkog programa — Djelomično odbijanje zahtjeva za povjerljivo postupanje — Legitimna očekivanja — Jednako postupanje)

(2017/C 309/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (zastupnici: L. Garzaniti, F. Hoseinian i A. Burckett St Laurent, odvjetnici)

Druge stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. Meessen, P.J.O. Van Nuffel i F. van Schaik, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se društvima AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd i AGC Glass Germany GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Europa Way Srl, Persidera SpA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-560/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Telekomunikacijske usluge — Direktive 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/77/EZ — Dodjela prava korištenja radijskim frekvencijama za digitalno zemaljsko emitiranje radija i televizije — Poništenje besplatnog postupka nadmetanja („beauty contest”) u tijeku i zamjena tog postupka naplatnim postupkom — Zadiranje nacionalnog zakonodavca — Neovisnost državnih regulatornih tijela — Prethodna rasprava — Kriteriji za dodjelu — Legitimna očekivanja)

(2017/C 309/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Europa Way Srl, Persidera SpA

Druge stranke u žalbenom postupku: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

uz sudjelovanje: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Izreka

1. Članak 3. stavak 3.a Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalni zakonodavac poništi postupak nadmetanja za dodjelu radijskih frekvencija u tijeku koji je organiziralo nadležno državno regulatorno tijelo u okolnostima kakve su one u glavnom postupku, a koji je bio prekinut ministarskom odlukom.
2. Članak 9. Direktive 2002/21, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, članke 3., 5. i 7. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, i članke 2. i 4. Direktive Komisije 2002/77/EZ od 16. rujna 2002. o tržišnom natjecanju na tržištima elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da se besplatni postupak nadmetanja za dodjelu radijskih frekvencija, koji je pokrenut kako bi se ispravilo nezakonito isključenje određenih operatora s tržišta, zamijeni naplatnim postupkom na temelju izmijenjenog plana dodjele radijskih frekvencija nakon ograničenja njihova broja, pod uvjetom da se novi postupak nadmetanja temelji na objektivnim, transparentnim, nediskriminirajućim i proporcionalnim kriterijima i da je u skladu s ciljevima određenim u članku 8. stavcima 2. do 4. Direktive 2002/21, kako je izmijenjena. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri, s obzirom na sve relevantne okolnosti, jesu li uvjeti određeni naplatnim postupkom nadmetanja takvi da omogućuju stvaran pristup novih operatora tržištu digitalne televizije, a da ne stavljaju neopravdano u povoljniji položaj operatore koji već posluju na tržištu analogne ili digitalne televizije.
3. Načelo zaštite legitimnih očekivanja treba tumačiti na način da mu se ne protivi poništenje postupka nadmetanja za dodjelu radijskih frekvencija, samo na temelju toga što je operatorima, kao što su žalitelji u glavnom postupku, bilo dopušteno sudjelovati u tom postupku i što bi im kao jedinim ponuditeljima, da postupak nije bio poništen, bila dodijeljena prava korištenja radijskim frekvencijama za digitalno zemaljsko emitiranje radija i televizije.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – postupak koji je pokrenuo Jan Šalplachta**

(Predmet C-670/15) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pristup pravosuđu u
prekograničnim sporovima — Direktiva 2003/8/EZ — Minimalna zajednička pravila u vezi s pravnom
pomoći u takvim sporovima — Područje primjene — Propis države članice koji propisuje nenadoknadivost
troškova prevođenja potrebne pripadajuće dokumentacije u vezi sa zahtjevom za pravnu pomoć)**

(2017/C 309/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Jan Šalplachta

Izreka

Članak 3. i 8. u vezi s člankom 12. Direktive Vijeća 2003/8/EZ od 27. siječnja 2003. o unapređenju pristupa pravosuđu u prekograničnim sporovima utvrđivanjem minimalnih zajedničkih pravila o pravnoj pomoći u takvim sporovima treba tumačiti na način da pravna pomoć koju odobrava država članica u kojoj se vodi postupak i u kojoj je fizička osoba koja ima domicil ili uobičajeno boravište u drugoj državi članici podnijela zahtjev za pravnu pomoć u okviru prekograničnog spora uključuje i troškove koje je ta osoba imala zbog prevođenja potrebne pripadajuće dokumentacije u vezi s tim zahtjevom.

(¹) SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Češka Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-696/15 P) (¹)

(Žalba — Promet — Direktiva 2010/40/EU — Uvođenje inteligentnih prometnih sustava u cestovnom prometu — Članak 7. — Delegiranje ovlasti Europskoj komisiji — Granice — Delegirana uredba (EU) br. 885/2013 — Pružanje usluga informiranja o sigurnim i zaštićenim parkirališnim mjestima za kamione i gospodarska vozila — Delegirana uredba (EU) br. 886/2013 — Podaci i postupci za pružanje korisnicima besplatnih osnovnih općih prometnih informacija u vezi s cestovnom sigurnosti — Članak 290. UFEU-a — Izričito razgraničenje ciljeva, sadržaja, opsega i trajanja delegiranja ovlasti — Ključan element predmetnog područja — Uspostava nadzornog tijela)

(2017/C 309/08)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller i J. Pavliš, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Buchet, P.J.O. Van Nuffel, J. Hottiaux i Z. Malůšková, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Češkoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 78, 29. 2. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal administratif de Montreuil – Francuska) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine protiv Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Predmet C-80/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a stavak 1. — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Raspodjela besplatnih emisijskih jedinica — Odluka 2011/278/EU — Valjanost — Načelo dobre uprave — Određivanje referentne vrijednosti za proizvod za vrući metal — Upotreba podataka iz „BREF-a” za željezo i čelik i smjernica za određivanje referentnih vrijednosti za vrući metal — Pojam „slični proizvodi” — Referentna postrojenja — Obveza obrazlaganja)

(2017/C 309/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Montreuil

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Tuženik: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Izreka

Pri ispitivanju postavljenih pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi mogao utjecati na valjanost Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2001. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Continental Reifen Deutschland GmbH protiv
Compagnie générale des établissements Michelin, Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo
(EUIPO)**

(Predmet C-84/16 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) —
Figurativni žig koji sadrži verbalni element „XKING” — Prigovor nositelja nacionalnih žigova i u vezi s
međunarodnom registracijom koja sadrži verbalni element „X” — Odbijanje prigovora od strane žalbenog
vijeća — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Iskrivljavanje dokaza)**

(2017/C 309/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Continental Reifen Deutschland GmbH (zastupnici: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes i J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Compagnie générale des établissements Michelin (zastupnica: E. Carrillo, abogada), Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se društvu Continental Reifen Deutschland GmbH snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova koji su nastali društvu Compagnie générale des établissements Michelin.
3. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Persidera SpA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Predmet C-112/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Elektroničke komunikacije — Telekomunikacijske usluge — Direktive 2002/20/EZ, 2002/21/EZ i 2002/77/EZ — Jednako postupanje — Određivanje broja digitalnih frekvencija koje treba dodijeliti svakom imatelju analognih frekvencija — Uzimanje u obzir dosad nezakonito korištenih analognih frekvencija — Usklađenost između broja analognih frekvencija koje se posjeduju i broja dodijeljenih digitalnih frekvencija)

(2017/C 309/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Persidera SpA

Tuženici: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

uz sudjelovanje: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System Spa, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl, Elemedia SpA

Izreka

1. Članak 9. Direktive 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., članke 3., 5. i 7. Direktive 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140, kao i članke 2. i 4. Direktive Komisije 2002/77/EZ od 16. rujna 2002. o tržišnom natjecanju na tržištima elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga treba tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba koja za potrebe pretvorbe postojećih analognih kanala u digitalne mreže uzima u obzir analogne kanale kojima se nezakonito upravljalo jer se njome produljuje, pa čak i povećava, neopravdana konkurentna prednost.
2. Načela nediskriminacije i proporcionalnosti treba tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba koja – primjenom istog kriterija pretvorbe – dovodi do razmjerno većeg smanjenja broja digitalnih mreža koje se dodjeljuju ovisno o broju korištenih analognih kanala kod jednog operatora nego kod njegovih konkurenata, osim ako je ona objektivno opravdana i proporcionalna svojem cilju. Kontinuitet televizijske ponude legitiman je cilj koji može opravdati takvu razliku u postupanju. Međutim, odredba koja bi dovela do toga da se operatorima koji već posluju na tržištu dodijeli broj digitalnih frekvencija veći od broja dovoljnog za osiguravanje kontinuiteta njihove televizijske ponude prekoračivala bi ono što je nužno za ostvarivanje spomenutog cilja i bila bi stoga neproporcionalna.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik protiv SOS-Lapsikylä ry

(Predmet C-175/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/88/EZ — Članak 17. — Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika — Organizacija radnog vremena — Dodatne naknade — Udruga za zaštitu djece — „Roditelji dječjeg sela” — Privremena odsutnost roditelja’ nositelja prava — Radnice zaposlene kao zamjenski „roditelji” — Pojam)

(2017/C 309/12)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Tuženik: SOS-Lapsikylä ry

Izreka

Članak 17. stavak 1. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da se ne može primijeniti na plaćenu aktivnost, poput ove o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja se sastoji od brige o djeci u obiteljskim uvjetima, kao zamjena za osobu koja je primarno za to zadužena ako nije utvrđeno da trajanje ukupnog radnog vremena nije izmjereno ili unaprijed određeno odnosno da ga u potpunosti može odrediti sam radnik, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Predmet C-182/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Figurativni žig koji sadrži verbalni element „STICK MiniMINI Beretta” — Prigovor nositelja verbalnog žiga Europske unije Mini Wini — Odbijanje prigovora od strane žalbenog vijeća Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO) — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stupanj pažnje relevantne javnosti — Nezavisna razlikovna uloga — Dominantnost — Kriteriji za ocjenu vizualne sličnosti — Obveza obrazlaganja)

(2017/C 309/13)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (zastupnik: S. Labesius, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: M. Rajh, agent), Salumificio Fratelli Beretta SpA (zastupnici: G. Ghisletti, F. Braga i P. Pozzi, odvjetnici)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Nalaže se društvu Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italija) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) i dr. protiv Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Predmet C-196/16 i C-197/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 85/337/EEZ — Direktiva 2011/92/EU — Mogućnost a posteriori procjene učinaka na okoliš funkcionalnog postrojenja za proizvodnju energije od bioplina u svrhu ishođenja novog odobrenja)

(2017/C 309/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silvetti (C-197/16), Gianfranco Silvetti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

Tuženici: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

uz sudjelovanje: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche – (ARPAM) -Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale – Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche – Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Izreka

U slučaju neprovođenja procjene učinaka projekta na okoliš koju zahtijeva Direktiva Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, kako je izmijenjena Direktivom 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., pravo Unije, s jedne strane, zahtijeva da države članice uklone nezakonite posljedice tog propusta i, s druge strane, ne protivi se provođenju te procjene radi legalizacije nakon izgradnje i puštanja u rad takvog postrojenja, pod uvjetom:

- da nacionalna pravila koja dopuštaju takvu legalizaciju zainteresiranoj stranci ne omogućuju da zaobiđe pravna pravila Unije ili da se oslobodi obveze njihove primjene i
- da se procjena provedena radi legalizacije ne odnosi samo na buduće učinke tog postrojenja na okoliš, već da uzme u obzir i okolišne učinke nastale od njegove realizacije.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – kazneni postupak protiv Mosse Ouhramija

(Predmet C-225/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Prostor slobode, sigurnosti i pravde — Vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Direktiva 2008/115/EZ — Članak 11. stavak 2. — Odluka o zabrani ulaska donesena prije stupanja na snagu te direktive, koja se odnosi na duže trajanje od onog previđenog navedenom direktivom — Početak razdoblja zabrane ulaska)

(2017/C 309/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranka glavnog kaznenog postupka

Mossa Ouhrami

Izreka

Članak 11. stavak 2. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, treba tumačiti na način da trajanje zabrane ulaska predviđene tom odredbom, koje u pravilu ne prelazi pet godina, treba računati od datuma kad je zainteresirana osoba stvarno napustila državno područje država članica.

⁽¹⁾ SL C 232, 27. 6. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Milano – Italija) – Moussa Sacko protiv Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Predmet C-348/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Politika azila — Direktiva 2013/32/EU — Članci 12., 14., 31. i 46. — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Pravni lijek protiv odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Mogućnost donošenja sudske odluke bez saslušanja podnositelja zahtjeva)

(2017/C 309/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Moussa Sacko

Tuženik: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Izreka

Direktivu 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, a osobito njezine članke 12., 14., 31. i 46., u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da joj se ne protivi to da nacionalni sud kojem je podnesen pravni lijek protiv odluke o odbijanju očito neosnovanog zahtjeva za međunarodnu zaštitu odbije taj pravni lijek bez saslušanja podnositelja zahtjeva kada činjenične okolnosti ne ostavljaju mjesta nikakvoj sumnji u osnovanost te odluke, pod uvjetom da je, s jedne strane, u prvostupanjskom postupku podnositelju zahtjeva omogućen osobni razgovor o njegovu zahtjevu za međunarodnu zaštitu, sukladno članku 14. te direktive, i da je zapisnik odnosno transkript tog razgovora, u slučaju njegova održavanja, priložen spisu u skladu s člankom 17. stavkom 2. navedene direktive, i da, s druge strane, sud koji odlučuje o pravnom lijeku može naložiti održavanje navedenog razgovora ako ga ocijeni potrebnim za cjelovito i ex nunc razmatranje i činjeničnih i pravnih pitanja, u skladu s člankom 46. stavkom 3. te direktive.

⁽¹⁾ SL C 343, 19. 9. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Toridas” UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-386/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 138. stavak 1. — Kvalifikacija transakcije kao isporuke unutar Zajednice — Izuzeće isporuka robe unutar Zajednice — Namjera stjecatelja da preproda robu poreznom obvezniku u drugoj državi članici prije nego što roba napusti državno područje prve države članice — Eventualni utjecaj prilagodbe dijela robe prije njezine otpreme)

(2017/C 309/17)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Toridas” UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

uz sudjelovanje: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Izreka

1. Članak 138. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da u okolnostima poput onih u glavnom postupku isporuka robe koju izvršava porezni obveznik sa sjedištem u prvoj državi članici nije izuzeta od poreza na dodanu vrijednost na temelju te odredbe ako stjecatelj, prije sklapanja te transakcije isporuke, koji je identificiran u svrhu poreza na dodanu vrijednost u drugoj državi članici obavještava dobavljača da se roba odmah preprodaje poreznom obvezniku sa sjedištem u trećoj državi članici, prije njezina prijevoza iz prve države članice na odredište tog trećeg poreznog obveznika, pod uvjetom da je ta druga isporuka stvarno izvršena i da je roba potom prevezena iz prve države članice na odredište u državu članicu trećeg poreznog obveznika. Identifikacija prvog stjecatelja u svrhu poreza na dodanu vrijednost u državi članici različitoj od države mjesta prve isporuke ili mjesta konačnog stjecanja nije kriterij za kvalifikaciju transakcije unutar Zajednice niti sam po sebi dostatan dokaz da se radi o transakciji unutar Zajednice.

2. U svrhu tumačenja članka 138. stavka 1. Direktive 2006/112, prilagodba robe tijekom dviju usporednih isporuka poput onih u glavnom postupku, po nalogu stjecatelja posrednika i koja je izvršena prije prijevoza u državu članicu konačnog stjecatelja, ne utječe na uvjete eventualnog izuzeća prve isporuke kada do te prilagodbe dolazi nakon prve isporuke.

⁽¹⁾ SL C 343, 19. 9. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. srpnja 2017. – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

(Predmet C-471/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju figurativnog žiga koji sadrži verbalni element „meissen” — Odbijanje prigovora — Dokazi podneseni prvi put — Iskrivljavanje — Stvarna uporaba ranijih žigova — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 3. — Članak 8. stavak 5. — Povezanost žigova koje treba usporediti)

(2017/C 309/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (zastupnici: O. Spuhler i M. Geitz, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) GmbH (zastupnik: M. Fischer, agent), Meissen Keramik GmbH (zastupnici: M. Vohwinkel i K. Gennen, Rechtsanwälte)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se društvu Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 454, 5. 12. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – A. S. protiv Republike Slovenije

(Predmet C-490/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje — Dolazak iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji žele dobiti međunarodnu zaštitu — Organizacija prelaska granice koju provode tijela jedne države članice radi tranzita prema drugoj državi članici — Ulazak dopušten odstupanjem iz humanitarnih razloga — Članak 13. — Nezakoniti prelazak vanjske granice — Rok od dvanaest mjeseci od prelaska granice — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudskog nadzora — Članak 29. — Rok od šest mjeseci za izvršenje transfera — Računanje rokova — Podnošenje pravnog lijeka — Suspenzivni učinak)

(2017/C 309/19)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A. S.

Tuženik: Republika Slovenija

Izreka

1. Članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva, s obzirom na uvodnu izjavu 19. te uredbe, treba tumačiti na način da se tražitelj međunarodne zaštite u okviru pravnog lijeka podnesenog protiv odluke o transferu koja se odnosi na njega može pozvati na pogrešnu primjenu kriterija odgovornosti koji se odnosi na nezakoniti prijelaz granice države članice, naveden u članku 13. stavku 1. navedene uredbe.
2. Članak 13. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da za državljanina treće zemlje – čiji su ulazak tolerirala tijela prve države članice suočena s dolaskom iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji su željeli prijeći preko državnog područja te države kako bi podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici, bez ispunjavanja pretpostavki ulaska koje se u načelu zahtijevaju u toj prvoj državi članici – treba smatrati da je „nezakonito prešao” granicu navedene prve države članice u smislu te odredbe.
3. Članak 13. stavak 1. drugu rečenicu Uredbe br. 604/2013, u vezi s njezinim člankom 7. stavkom 2., treba tumačiti na način da podnošenje pravnog lijeka protiv odluke o transferu ne utječe na računanje roka predviđenog u navedenom članku 13. stavku 1.

Članak 29. stavke 1. i 2. navedene uredbe treba tumačiti na način da podnošenje takvog pravnog lijeka podrazumijeva da rok propisan tim odredbama počinje teći tek od donošenja konačne odluke o tom pravnom lijeku, pa i kada je sud pred kojim se vodi postupak odlučio uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku, pod uvjetom da taj pravni lijek ima suspenzivni učinak u skladu s člankom 27. stavkom 3. iste uredbe.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda protiv Fazenda Pública

(Predmet C-519/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Uredba (EZ) br. 882/2004 — Službene kontrole hrane i hrane za životinje — Financiranje službenih kontrola — Članci 26. i 27. — Opće oporezivanje — Pristojbe ili naknade — Naknada na teret trgovina hranom)

(2017/C 309/20)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Superfoz – Supermercados Lda

Tuženik: Fazenda Pública

Izreka

Članke 26. i 27. Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 652/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. treba tumačiti na način da se ne protive nalažanju naknade poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku samo maloprodajnim trgovinama hrane a da prihod od te naknade ne služi posebnom financiranju službenih kontrola koje se provode zbog tih obveznika ili u njihovu korist.

(¹) SL C 6, 9. 1. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – postupak koji su pokrenule Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Predmet C-646/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje — Dolazak iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji žele dobiti međunarodnu zaštitu — Organizacija prelaska granice koju provode tijela jedne države članice radi tranzita prema drugoj državi članici — Ulazak dopušten odstupanjem iz humanitarnih razloga — Članak 2. točka (m) — Pojam „viza” — Članak 12. — Izdavanje vize — Članak 13. — Nezakoniti prelazak vanjske granice)

(2017/C 309/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Izreka

1. Članak 12. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva, u vezi s člankom 2. točkom (m) te uredbe treba tumačiti na način da se činjenica da su nacionalna tijela prve države članice – suočena s dolaskom iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji su željeli prijeći preko područja te države kako bi podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici – tolerirala ulazak tih državljana na svoje državno područje, koji nisu ispunjavali pretpostavke koje se u načelu zahtijevaju u toj prvoj državi članici, ne može smatrati „vizom”, u smislu tog članka 12.
2. Članak 13. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da za državljanina treće zemlje – čiji su ulazak tolerirala tijela prve države članice suočena s dolaskom iznimno velikog broja državljana trećih zemalja koji su željeli prijeći preko područja te države kako bi podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu u drugoj državi članici, bez ispunjavanja pretpostavki ulaska koje se u načelu zahtijevaju u toj prvoj državi članici – treba smatrati da je „nezakonito prešao” granicu navedene prve države članice u smislu te uredbe.

(¹) SL C 53, 20. 2. 2017.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Minden – Njemačka) – Tsegezab Mengesteab protiv Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-670/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji državljani treće zemlje podnosi u jednoj od država članica — Članak 20. — Početak postupka određivanja — Podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Izvješće koje su pripremile službe koje je dostavljeno nadležnim tijelima — Članak 21. stavak 1. — Rokovi predviđeni za podnošenje zahtjeva za prihvata — Prijenos odgovornosti na drugu državu članicu — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudskog nadzora)

(2017/C 309/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Minden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tsegezab Mengesteab

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 19., treba tumačiti na način da se podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu može pozivati, u okviru pravnog lijeka protiv odluke o transferu donesene u odnosu na njega, na istek roka propisanog u članku 21. stavku 1. navedene uredbe, i to čak u slučaju kada ga je zamoljena država članica spremna prihvatiti.
2. Članak 21. stavak 1. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se zahtjev za prihvata ne može valjano podnijeti nakon što su protekla tri mjeseca od podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, čak i ako je zahtjev za prihvata podnesen u roku od dva mjeseca od primitka pozitivnog rezultata iz sustava Eurodac u smislu te odredbe.
3. Članak 20. stavak 2. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da se zahtjev za međunarodnu zaštitu smatra podnesenim kada pisani dokument, koji je pripremila javno tijelo i koji potvrđuje da je državljani treće zemlje zatražio međunarodnu zaštitu, pristigne tijelu zaduženom za izvršenje obveza koje proizlaze iz te uredbe i, ovisno o slučaju, kada samo glavne informacije sadržane u takvom dokumentu, ali ne i taj dokument ili njegova preslika, pristignu tom tijelu.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale
per la Lombardia (Italija) – Solvay Chimica Italia SpA i dr. protiv Autorità per l'energia elettrica e per
il gas e il sistema idrico**

(Predmet C-262/17)

(2017/C 309/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Tuženik: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾, a osobito članak 3. stavke 5. i 6. i članak 28. tumačiti na način da je sustav koji je stvorila i kojim upravlja privatna osoba, na koji je priključen ograničen broj jedinica za proizvodnju i potrošnju, i koji je s druge strane priključen na javnu mrežu, nužno elektroenergetski sustav, i stoga „distribucijski sustav” u smislu te direktive, a da se iz te klasifikacije ne može isključiti privatne sustave s tim obilježjima stvorene prije stupanja na snagu te direktive i koji su izvorno uspostavljeni za vlastite potrebe?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, je li jedina mogućnost koju nudi direktiva za iskorištavanje posebnih obilježja privatnog elektroenergetskog sustava to da se ona uvrsti u kategoriju zatvorenih distribucijskih sustava iz članka 28. te direktive, ili nacionalni zakonodavac može odrediti drugu kategoriju distribucijskih sustava na koje se primjenjuje pojednostavljeni sustav pravila različitih od onih propisanih za zatvoren distribucijske sustave?
3. Nezavisno od prethodnih pitanja, treba li direktivu tumačiti na način da se obveza priključivanja trećih strana primjenjuje u svim slučajevima na zatvorene distribucijske sustave iz članka 28.?
4. Nezavisno od prethodnih pitanja, omogućava li klasificiranje privatnog elektroenergetskog sustava kao zatvorenog distribucijskog sustava u smislu članka 28. Direktive 2009/72/EZ nacionalnom zakonodavcu da dopusti, u korist takvog sustava, samo izuzeća od općeg uređenja distribucijskih sustava na koja se izričito upućuje u članku 28. i članku 26. stavku 4. te direktive, ili država članica — u vezi s navodima iz uvodnih izjava 29. i 30. Direktive — može ili mora propisati druga izuzeća od primjene općih pravila kojima se uređuju distribucijski sustavi na način da se osigura postizanje ciljeva iz tih uvodnih izjava?
5. U slučaju da Sud smatra da država članica može ili mora propisati pravila koja uzimaju u obzir posebnu prirodu zatvorenih distribucijskih sustava, protivi li se odredbama direktive 2009/72/EZ – osobito uvodnim izjavama 29. i 30. i članku 15. stavku 7., članku 37. stavku 6. točki (b) i članku 26. stavku 4. — nacionalno zakonodavstvo, poput onoga koje se razmatra u ovom slučaju, koje propisuje da se na zatvorene distribucijske sustave primjenjuju pravila o dispečiranju i razdvajanju koja su vrlo slična onima propisanim u vezi s javnim mrežama i koje, u vezi s općim troškovima električne energije, propisuje da plaćanje tih troškova treba također dijelom biti razmjerno energiji potrošenoj u zatvorenom sustavu?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Whirlpool Europe Srl i dr. protiv Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Predmet C-263/17)

(2017/C 309/24)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA

Tuženik: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾, a osobito članak 3. stavke 5. i 6. i članak 28. tumačiti na način da je sustav koji je stvorila i kojim upravlja privatna osoba, na koji je priključen ograničen broj jedinica za proizvodnju i potrošnju, i koji je s druge strane priključen na javnu mrežu, nužno elektroenergetski sustav, i stoga „distribucijski sustav” u smislu te direktive, a da se iz te klasifikacije ne može isključiti privatne sustave s tim obilježjima stvorene prije stupanja na snagu te direktive i koji su izvorno uspostavljeni za vlastite potrebe?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, je li jedina mogućnost koju nudi direktiva za iskorištavanje posebnih obilježja privatnog elektroenergetskog sustava to da se ona uvrsti u kategoriju zatvorenih distribucijskih sustava iz članka 28. te direktive, ili nacionalni zakonodavac može odrediti drugu kategoriju distribucijskih sustava na koje se primjenjuje pojednostavljeni sustav pravila različitih od onih propisanih za zatvoren distribucijske sustave?
3. Nezavisno od prethodnih pitanja, treba li direktivu tumačiti na način da se obveza priključivanja trećih strana primjenjuje u svim slučajevima na zatvorene distribucijske sustave iz članka 28.?
4. Nezavisno od prethodnih pitanja, omogućava li klasificiranje privatnog elektroenergetskog sustava kao zatvorenog distribucijskog sustava u smislu članka 28. Direktive 2009/72/EZ nacionalnom zakonodavcu da dopusti, u korist takvog sustava, samo izuzeća od općeg uređenja distribucijskih sustava na koja se izričito upućuje u članku 28. i članku 26. stavku 4. te direktive, ili država članica — u vezi s navodima iz uvodnih izjava 29. i 30. Direktive — može ili mora propisati druga izuzeća od primjene općih pravila kojima se uređuju distribucijski sustavi na način da se osigura postizanje ciljeva iz tih uvodnih izjava?
5. U slučaju da Sud smatra da država članica može ili mora propisati pravila koja uzimaju u obzir posebnu prirodu zatvorenih distribucijskih sustava, protivi li se odredbama direktive 2009/72/EZ – osobito uvodnim izjavama 29. i 30. i članku 15. stavku 7., članku 37. stavku 6. točki (b) i članku 26. stavku 4. — nacionalno zakonodavstvo, poput onoga koje se razmatra u ovom slučaju, koje propisuje da se na zatvorene distribucijske sustave primjenjuju pravila o dispečiranju i razdvajanju koja su vrlo slična onima propisanim u vezi s javnim mrežama i koje, u vezi s općim troškovima električne energije, propisuje da plaćanje tih troškova treba također dijelom biti razmjerno energiji potrošenoj u zatvorenom sustavu?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italija) – Sol Gas Primari Srl protiv Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Predmet C-273/17)

(2017/C 309/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sol Gas Primari Srl

Tuženik: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾, a osobito članak 3. stavke 5. i 6. i članak 28. tumačiti na način da je sustav koji je stvorila i kojim upravlja privatna osoba, na koji je priključen ograničen broj jedinica za proizvodnju i potrošnju, i koji je s druge strane priključen na javnu mrežu, nužno elektroenergetski sustav, i stoga „distribucijski sustav” u smislu te direktive, a da se iz te klasifikacije ne može isključiti privatne sustave s tim obilježjima stvorene prije stupanja na snagu te direktive i koji su izvorno uspostavljeni za vlastite potrebe?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodno pitanje, je li jedina mogućnost koju nudi direktiva za iskorištavanje posebnih obilježja privatnog elektroenergetskog sustava to da se ona uvrsti u kategoriju zatvorenih distribucijskih sustava iz članka 28. te direktive, ili nacionalni zakonodavac može odrediti drugu kategoriju distribucijskih sustava na koje se primjenjuje pojednostavljeni sustav pravila različitih od onih propisanih za zatvoren distribucijske sustave?
3. Nezavisno od prethodnih pitanja, treba li direktivu tumačiti na način da se obveza priključivanja trećih strana primjenjuje u svim slučajevima na zatvorene distribucijske sustave iz članka 28.?
4. Nezavisno od prethodnih pitanja, omogućava li klasificiranje privatnog elektroenergetskog sustava kao zatvorenog distribucijskog sustava u smislu članka 28. Direktive 2009/72/EZ nacionalnom zakonodavcu da dopusti, u korist takvog sustava, samo izuzeća od općeg uređenja distribucijskih sustava na koja se izričito upućuje u članku 28. i članku 26. stavku 4. te direktive, ili država članica — u vezi s navodima iz uvodnih izjava 29. i 30. Direktive — može ili mora propisati druga izuzeća od primjene općih pravila kojima se uređuju distribucijski sustavi na način da se osigura postizanje ciljeva iz tih uvodnih izjava?
5. U slučaju da Sud smatra da država članica može ili mora propisati pravila koja uzimaju u obzir posebnu prirodu zatvorenih distribucijskih sustava, protivi li se odredbama direktive 2009/72/EZ – osobito uvodnim izjavama 29. i 30. i članku 15. stavku 7., članku 37. stavku 6. točki (b) i članku 26. stavku 4. — nacionalno zakonodavstvo, poput onoga koje se razmatra u ovom slučaju, koje propisuje da se na zatvorene distribucijske sustave primjenjuju pravila o dispečiranju i razdvajanju koja su vrlo slična onima propisanim u vezi s javnim mrežama i koje, u vezi s općim troškovima električne energije, propisuje da plaćanje tih troškova treba također dijelom biti razmjerno energiji potrošenoj u zatvorenom sustavu?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Bashar Ibrahim protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-297/17)

(2017/C 309/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bashar Ibrahim

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Protivi li se prijelaznoj odredbi iz članka 52. stavka 1. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ primjena nacionalnog propisa, u skladu s kojim je u okviru izvršavanja ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, koje je u odnosu na prethodno uređenje prošireno, zahtjev za međunarodnu zaštitu nedopušten kada je podnositelju zahtjeva u drugoj državi članici priznata supsidijarna zaštita, ako se nacionalni propis u nedostatku nacionalne prijelazne odredbe primjenjuje i na zahtjeve podnesene prije 20. srpnja 2015.?

Omogućuje li prijelazna odredba iz članka 52. stavka 1. Direktive 2013/32/EU državama članicama posebno retroaktivno važenje proširene ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, s posljedicom da su i zahtjevi za azil podneseni prije nego što je ta proširena ovlast prenesena u nacionalno pravo, ali koji u trenutku prenošenja nisu još konačno riješeni, nedopušteni?

2. Daje li članak 33. Direktive 2013/32/EU državama članicama pravo da odaberu hoće li odbaciti zahtjev za azil nedopušten zbog međunarodne odgovornosti druge države članice (Uredba Dublin) ili na temelju članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje pozitivan: sprječava li pravo Unije državu članicu da, u okviru izvršavanja ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, odbaci zahtjev za međunarodnu pravnu zaštitu kao nedopušten zbog priznavanja supsidijarne zaštite u drugoj državi članici kada
 - a) podnositelj zahtjeva traži proširenje supsidijarne zaštite koju mu je priznala druga država članica (priznavanje statusa izbjeglice) te je postupak azila u drugoj državi članici bio zahvaćen sustavnim nedostacima, koji i dalje postoje, ili
 - b) uređenje međunarodne zaštite, osobito životni uvjeti korisnika supsidijarne međunarodne zaštite, u toj drugoj državi članici koja je već priznala podnositelju supsidijarnu zaštitu,— povrjeđuju članak 4. Povelje odnosno članak 3. EKLJP-a ili
— ne zadovoljavaju zahtjeve iz članka 20. i slj. Direktive 2011/95/EU, ali pritom ne povrjeđuju članak 4. Povelje odnosno članak 3. EKLJP-a?
4. Ako je odgovor na pitanje 3.b) pozitivan: vrijedi li navedeno i u slučaju kada se korisnicima supsidijarne zaštite ne isplaćuje nikakva naknada za podmirivanje osnovnih životnih potreba ili im se u usporedbi s drugim državama članicama isplaćuje u vrlo ograničenom obujmu, pri čemu se prema njima ne postupa drugačije nego prema državljanima te države članice?
5. Ako je odgovor na drugo pitanje negativan:
 - a) Primjenjuje li se Uredba Dublin III u postupku priznavanja međunarodne zaštite ako je zahtjev za azil podnesen prije 1. siječnja 2014. ali je zahtjev za ponovni prihvrat podnesen tek nakon 1. siječnja 2014. te je podnositelju već ranije (u veljači 2013.) priznata supsidijarna zaštita u zamoljenoj državi članici?
 - b) Proizlazi li iz Dublinskih uredbi – nepisani – prijenos odgovornosti na državu članicu koja zahtijeva ponovni prihvrat podnositelja zahtjeva, kada je zamoljena odgovorna država članica odbila zahtjev za ponovni prihvrat u roku propisanom prema odredbama Dublinskih uredbi te je umjesto toga uputila na međudržavni sporazum o ponovnom prihvatu?

(¹) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2017. uputio Landgericht Berlin (Njemačka) – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH protiv Google Inc.

(Predmet C-299/17)

(2017/C 309/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Tuženik: Google Inc.

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li nacionalni propis koji isključivo komercijalnim operatorima tražilica i komercijalnim ponuditeljima usluga koji uređuju sadržaj, ali ne i ostalim korisnicima, uključujući komercijalne, zabranjuje stavljanje na raspolaganje javnosti novinskih proizvoda ili njihova dijela (isključujući pojedinačne riječi i vrlo male isječke iz tekstova) u smislu članka 1. točaka 2. i 5. Direktive 98/34/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ ⁽¹⁾, propis koji se ne odnosi posebno na usluge definirane u toj točki?

Ako to nije slučaj,

2. predstavlja li nacionalni propis koji isključivo komercijalnim operatorima tražilica i komercijalnim ponuditeljima usluga koji uređuju sadržaj, ali ne i ostalim korisnicima, uključujući komercijalne, zabranjuje stavljanje na raspolaganje javnosti novinskih proizvoda ili njihova dijela (isključujući pojedinačne riječi i vrlo male isječke iz tekstova) tehnički propis u smislu članka 1. točke 11. Direktive 98/37/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 98/48/EZ, odnosno obvezujući propis koji se odnosi na pružanje određene usluge?

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa, u verziji iz Direktive 98/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. srpnja 1998. o izmjeni Direktive 98/34/EZ o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL L 217, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 55., str. 11.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Landesarbeitsgericht Hamm (Njemačka) – Surjit Singh Bedi protiv Savezne Republike Njemačke, Savezna Republika Njemačka zastupajući interese Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-312/17)

(2017/C 309/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesarbeitsgericht Hamm

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Surjit Singh Bedi

Tuženici: Savezna Republika Njemačka, Savezna Republika Njemačka zastupajući interese Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

Prethodna pitanja

Treba li članak 2. stavak 2. Direktive 2000/78/EZ ⁽¹⁾ o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da mu je protivna odredba u kolektivnom ugovoru kojom je propisano da isplata privremenog doplatka, koji se isplaćuje u cilju osiguravanja dostatnih sredstava za život radnicima koji su izgubili posao, na temelju osnovne plaće utvrđene u kolektivnom ugovoru, do postizanja ekonomske sigurnosti ostvarenjem prava na mirovinu na temelju zakonskog mirovinskog osiguranja, prestaje s ostvarenjem prava na prijevremenu starosnu mirovinu, i čija primjena ovisi o mogućnosti ostvarenja prava na prijevremenu starosnu mirovinu zbog invaliditeta?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Mahmud Ibrahim i dr. protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-318/17)

(2017/C 309/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, zastupan po roditeljima Fadwi i Mahmudu Ibrahimu kao zakonskim zastupnicima, Ahmad Ibrahim, zastupan po roditeljima Fadwi i Mahmudu Ibrahimu kao zakonskim zastupnicima

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Protivi li se prijelaznoj odredbi iz članka 52. stavka 1. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ primjena nacionalnog propisa, u skladu s kojim je u okviru izvršavanja ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, koja je u odnosu na prethodno uređenje proširena, zahtjev za međunarodnu zaštitu nedopušten kada je podnositelj zahtjeva u drugoj državi članici priznata supsidijarna zaštita, ako se nacionalni propis u nedostatku nacionalne prijelazne odredbe primjenjuje i na zahtjeve podnesene prije 20. srpnja 2015.?

Omogućuje li prijelazna odredba iz članka 52. stavka 1. Direktive 2013/32/EU državama članicama posebno retroaktivno važenje proširene ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, s posljedicom da su i zahtjevi za azilom podneseni prije nego što je ta proširena ovlast prenesena u nacionalno pravo, koji u trenutku prenošenja nisu još konačno riješeni, nedopušteni?

2. Daje li članak 33. Direktive 2013/32/EU državama članicama pravo da odaberu hoće li utvrditi zahtjev za azil kao nedopušten zbog međunarodne odgovornosti druge države članice (Uredba Dublin) ili na temelju članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje pozitivan: sprječava li pravo Unije državu članicu da, u okviru izvršavanja ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, odbaci zahtjev za međunarodnu pravnu zaštitu kao nedopušten zbog priznavanja supsidijarne zaštite u drugoj državi članici kada

a) podnositelj zahtjeva traži proširenje supsidijarne zaštite koju mu je priznala druga država članica (priznavanje statusa izbjeglice) te je postupak azila u drugoj državi članici bio zahvaćen sustavnim nedostacima, koji i dalje postoje, ili

b) uređenje međunarodne zaštite, osobito životni uvjeti korisnika supsidijarne međunarodne zaštite, u toj drugoj državi članici koja je već priznala podnositelju supsidijarnu zaštitu,

— povrjeđuju članak 4. Povelje odnosno članak 3. EKLJP-a ili

— ne zadovoljavaju zahtjeve iz članka 20. i slj. Direktive 2011/95/EU, ali pritom ne povrjeđuju članak 4. Povelje odnosno članak 3. EKLJP-a?

4. Ako je odgovor na pitanje 3.b) pozitivan: vrijedi li navedeno i u slučaju kada se korisnicima supsidijarne zaštite ne isplaćuje nikakva naknada za podmirivanje osnovnih životnih potreba ili im se u usporedbi s drugim državama članicama isplaćuje u vrlo ograničenom obujmu, pri čemu se prema njima ne postupa drugačije nego prema državljanima te države članice?

5. Ako je odgovor na drugo pitanje negativan:

- a) Primjenjuje li se Uredba Dublin III u postupku priznavanja međunarodne zaštite ako je zahtjev za azil podnesen prije 1. siječnja 2014. ali je zahtjev za ponovni prihvrat podnesen tek nakon 1. siječnja 2014. te je podnositelju već ranije (u veljači 2013.) priznata supsidijarna zaštita u zamoljenoj državi članici?
- b) Proizlazi li iz Dublinskih uredbi – nepisani – prijenos odgovornosti na državu članicu koja zahtijeva ponovni prihvrat podnositelja zahtjeva, kada je zamoljena odgovorna država članica odbila zahtjev za ponovni prihvrat u roku propisanom prema odredbama Dublinskih uredbi te je umjesto toga uputila na međudržavni sporazum o ponovnom prihvatu?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Njemačka) – Nisreen Sharqawi i dr. protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-319/17)

(2017/C 309/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, zastupan po majci Nisreen Sharqawi kao zakonskom zastupniku, Hosam Fattayrji, zastupan po majci Nisreen Sharqawi kao zakonskom zastupniku

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Protivi li se prijelaznoj odredbi iz članka 52. stavka 1. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ primjena nacionalnog propisa u skladu s kojim je u okviru izvršavanja ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, koja je u odnosu na prethodno uređenje proširena, zahtjev za međunarodnu zaštitu nedopušten kada je podnositelju zahtjeva u drugoj državi članici priznata supsidijarna zaštita, ako se nacionalni propis u nedostatku nacionalne prijelazne odredbe primjenjuje i na zahtjeve podnesene prije 20. srpnja 2015.?

Omogućuje li prijelazna odredba iz članka 52. stavka 1. Direktive 2013/32/EU državama članicama posebno retroaktivno važenje proširene ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, s posljedicom da su i zahtjevi za azil podneseni prije nego što je ta proširena ovlast prenesena u nacionalno pravo, ali koji u trenutku prenošenja nisu još konačno riješeni, nedopušteni?

2. Daje li članak 33. Direktive 2013/32/EU državama članicama pravo da odaberu hoće li odbaciti zahtjev za azil kao nedopušten zbog međunarodne odgovornosti druge države članice (Uredba Dublin) ili na temelju članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje pozitivan: sprječava li pravo Unije državu članicu da, u okviru izvršavanja ovlasti iz članka 33. stavka 2. točke (a) Direktive 2013/32/EU, odbaci zahtjev za međunarodnu pravnu zaštitu kao nedopušten zbog priznavanja supsidijarne zaštite u drugoj državi članici kada
 - a) podnositelj zahtjeva traži proširenje supsidijarne zaštite koju mu je priznala druga država članica (priznavanje statusa izbjeglice) te je postupak azila u drugoj državi članici bio zahvaćen sustavnim nedostacima, koji i dalje postoje, ili

- b) uređenje međunarodne zaštite, osobito životni uvjeti korisnika supsidijarne međunarodne zaštite, u toj drugoj državi članici koja je već priznala podnositelju supsidijarnu zaštitu,
- povrjeđuju članak 4. Povelje odnosno članak 3. EKLJP-a ili
- ne zadovoljavaju zahtjeve iz članka 20. i slj. Direktive 2011/95/EU, ali pritom ne povrjeđuju članak 4. Povelje odnosno članak 3. EKLJP-a?
4. Ako je odgovor na pitanje 3.b) pozitivan: vrijedi li navedeno i u slučaju kada se korisnicima supsidijarne zaštite ne isplaćuje nikakva naknada za podmirivanje osnovnih životnih potreba ili im se u usporedbi s drugim državama članicama isplaćuje u vrlo ograničenom obujmu, pri čemu se prema njima ne postupa drugačije nego prema državljanima te države članice?
5. Ako je odgovor na drugo pitanje negativan:
- a) Primjenjuje li se Uredba Dublin III u postupku priznavanja međunarodne zaštite ako je zahtjev za azil podnesen prije 1. siječnja 2014. ali je zahtjev za ponovni prihvrat podnesen tek nakon 1. siječnja 2014. te je podnositelju već ranije (u veljači 2013.) priznata supsidijarna zaštita u zamoljenoj državi članici?
- b) Proizlazi li iz Dublinskih uredbi – nepisani – prijenos odgovornosti na državu članicu koja zahtijeva ponovni prihvrat podnositelja zahtjeva, kada je zamoljena odgovorna država članica odbila zahtjev za ponovni prihvrat u roku propisanom prema odredbama Dublinskih uredbi te je umjesto toga uputila na međudržavni sporazum o ponovnom prihvatu?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italija) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i dr. protiv Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Predmet C-328/17)

(2017/C 309/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Tuženici: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Prethodna pitanja

Treba li članak 1. stavke 1., 2. i 3. i članak 2. stavak 1. točku (b) Direktive br. 89/665/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba koja priznaje mogućnost osporavanja dokumenata iz poziva za nadmetanje samo gospodarskim subjektima koji su dostavili zahtjev za sudjelovanje u tom nadmetanju, čak i kada se sudskom tužbom općenito osporava postupak nadmetanja, jer je zbog pravila tog postupka vrlo izgledno da se gospodarskom subjektu neće dodijeliti ugovor?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL, L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2017. uputio Corte d'appello di Roma (Italija) – Martina Sciotto protiv Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Predmet C-331/17)

(2017/C 309/32)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte d'appello di Roma

Stranke glavnog postupka

Žaliteljica: Martina Sciotto

Druga stranka u postupku: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Prethodno pitanje

Protivi li se europskom propisu (osobito članku 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme sklopljenog 18. ožujka 1999. iz Priloga Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP ⁽¹⁾) nacionalni propis (odnosno članak 3. stavak 6. Uredbe sa zakonskom snagom od 30. travnja 2010. br. 64., koja je pretvorena, s izmjenama, u Zakon od 29. lipnja 2010. br. 100) koji, jer isključuje primjenu pravila o tome da je zapošljavanje na neodređeno vrijeme uobičajeni oblik radnog odnosa na radne odnose zaposlenika na određeno vrijeme opernih i simfonijskih ustanova, treba tumačiti na način da je riječ o potpunoj liberalizaciji radnih odnosa, a da nisu, čak i u slučaju trajanja dužeg od tri godine (ili drugog razdoblja), predviđene mjere o pretvaranju radnog odnosa (stabilizaciji) i/ili naknadi štete?

⁽¹⁾ SL L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2017. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italija) – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia protiv Comune di Padova

(Predmet C-342/17)

(2017/C 309/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Tuženik: Comune di Padova

Prethodna pitanja

Treba li članke 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da im se protivi primjena sljedećih odredbi članka 52. Uredbe o pogrebnim uslugama Općine Padova:

„Osoba kojoj je povjerena pogrebna urna ne može ni u kojem slučaju zatražiti od treće osobe čuvanje te urne. Ta zabrana primjenjuje se čak i u slučaju kada je navedeno izričito zatražio pokojnik za vrijeme života (treći stavak).

Osoba kojoj je povjerena pogrebna urna može ju čuvati isključivo u svojem domu (četvrti stavak)...

Čuvanje urne s ciljem stjecanja dobiti nije dozvoljeno ni u kojem slučaju te se stoga zabranjuju ekonomske aktivnosti s ciljem, čak i kada nije isključiv, čuvanja pogrebnih urni po bilo kojoj osnovi i u bilo kojem trajanju. Ta zabrana primjenjuje se čak i u slučaju kada je navedeno izričito zatražio pokojnik za vrijeme života (deseti stavak)".

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2017. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) –
Hüsken i dr. protiv Lufthansa CityLine GmbH**

(Predmet C-368/17)

(2017/C 309/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hüsken i dr.

Tuženik: Lufthansa CityLine GmbH

Predmet je rješenjem Suda od 6. srpnja 2017. brisan iz sudskog upisnika.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2017. Bundesfinanzhofs (Njemačka) – Finanzamt B
protiv A-Brauerei**

(Predmet C-374/17)

(2017/C 309/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tuženik i podnositelj zahtjeva za reviziju: Finanzamt B

Tužitelj i druga stranka u postupku revizije: A-Brauerei

Prethodna pitanja

Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da se radi o potpori koja je prema toj odredbi nedopuštena, kada se, u skladu s propisima države članice, ne naplaćuje porez na promet nekretninama za oporezivo stjecanje na temelju pretvorbe (spajanja), ako u postupku pretvorbe sudjeluju određeni pravni subjekti (poduzetnik u vladajućem položaju i društvo kćer), a poduzetnik u vladajućem položaju drži udio od 100 % u društvu kćeri u razdoblju od pet godina prije pravnog posla i pet godina nakon tog pravnog posla?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. lipnja 2017. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB „EVP International” protiv Lietuvos bankas

(Predmet C-389/17)

(2017/C 309/36)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: UAB „EVP International”

Druga stranka u postupku: Lietuvos bankas

Prethodna pitanja

Treba li članak 5. stavak 2. u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2009/110/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ tumačiti na način da, s obzirom na okolnosti slučaja, sljedeće usluge treba smatrati platnim uslugama koje jesu (ili nisu) povezane s izdavanjem elektroničkog novca:

- (a) transakciju plaćanja kojom se, na zahtjev (nalog) imatelja elektroničkog novca instituciji za elektronički novac (izdavatelju), elektronički novac (sredstva za isкуп) u nominalnoj vrijednosti prenosi na bankovni račun; i
- (b) transakciju plaćanja kod koje, na nalog prodavatelja, kupac (platitelj) robe i/ili usluga plaća robu/usluge na način da izvrši prijenos/uplatu sredstva instituciji za elektronički novac (izdavatelju elektroničkog novca), koja, kada primi sredstva, izda elektronički novac, u nominalnoj vrijednosti primljenih sredstava, u korist prodavatelja (imatelja elektroničkog novca)?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL 2009., L 267, str. 7.) (SL, službeno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 11., str. 94.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2017. uputio Tribunalul Dolj (Rumunjska) – Mihaela Iuliana Scripcnic, Radu Constantin Scripcnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită protiv SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

(Predmet C-400/17)

(2017/C 309/37)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Dolj

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Mihaela Iuliana Scripcnic, Radu Constantin Scripcnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită

Tuženici: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se može smatrati da „znatnij[a] neravnotež[a] u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora” postoji također kada je, tijekom ispunjavanja ugovora, bilo da se on ispunjava u pravilnim intervalima ili kontinuirano, ispunjavanje obveza od strane potrošača postalo pretjerano otežano u usporedbi s razdobljem kada je ugovor sklopljen zbog znatnih promjena u deviznom tečaju, koje nijedna stranka nije mogla predvidjeti?
2. Mora li se jasnost i razumljivost ugovorne odredbe, u smislu članka 4. stavka 2. direktive 93/13, tumačiti na način da ugovorna odredba mora sadržavati samo razloge za njezino uključivanje u ugovor i način njezine primjene, ili također moraju biti opisane sve moguće posljedice te ugovorne odredbe zbog kojih može varirati cijena koju mora platiti potrošač, poput, na primjer, tečajnog rizika?
3. Pri tumačenju članka 6. stavka 1. Direktive 93/13, treba li izraz „nisu obvezujuće za potrošača” tumačiti na način da kada zbog promjena u deviznom tečaju postoji znatna neravnoteža u pravima i obvezama stranaka, nacionalni sud može izuzeti potrošača od obveze snošenja cijelog tečajnog rizika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL, 1993., L 95, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Žalba koju je 4. srpnja 2017. podnio JYSK sp. z o.o. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 4. svibnja 2017. u predmetu T-403/15, JYSK sp. z o.o. protiv Europske komisije

(Predmet C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: JYSK sp. z o.o. (zastupnik: H. Sønderby Christensen, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj navodi da presudu Općeg suda kojom je njegova tužba proglašena nedopuštenom zbog toga što se Odluka Komisije C (2015) 3228 *final* od 11. svibnja 2015. ne odnosi izravno i osobno na njega, treba ukinuti zato što se njome krši načelo djelotvorne sudske zaštite.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da neizravni pristup Sudu putem zahtjeva za prethodnu odluku poljskih sudova ne pruža zaštitu predviđenu člankom 6. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima.

Žalitelj iznosi da se gore navedena Komisijina odluka izravno i osobno odnosi na njega.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2017. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – UAB „Roche Lietuva” protiv VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Predmet C-413/17)

(2017/C 309/39)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „Roche Lietuva”

Tuženik: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Prethodna pitanja

Treba li odredbe članka 2. i članka 23. Direktive 2004/18⁽¹⁾ i Priloga VI. toj direktivi (bilo zajedno ili odvojeno, ali bez ograničavanja na te odredbe), tumačiti na način da, kada javni naručitelj – zdravstvena ustanova – na temelju postupka javne nabave namjerava izvršiti nabavu robe (oprema i materijali za medicinsku dijagnostiku) ili posebna prava na nju kako bi mogao sam provoditi ispitivanja, njegovo diskrecijsko pravo uključuje pravo da u tehničkim specifikacijama za tu robu odredi samo takve zahtjeve za tu robu kojima se zasebno ne opisuju pojedinačne operativne (tehničke) karakteristike i karakteristike povezane s uporabom (funkcionalne) opreme i/ili materijala nego umjesto toga definiraju kvalitativni parametri ispitivanja koja treba provesti kao i izvedba ispitnih laboratorija, čiji se sadržaj mora odvojeno opisati u specifikacijama predmetnog postupka javne nabave?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2017. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) – Monachos Eirinaios (monah Ireneos), svjetovnog imena Antonios Iakumakis protiv Odvjetničke komore Atene

(Predmet C-431/17)

(2017/C 309/40)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias (Državno vijeće, Grčka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Monachos Eirinaios (monah Ireneos), svjetovnog imena Antonios Iakumakis di Emmanuel

Tuženik: Odvjetnička komora Atene

Prethodna pitanja

Treba li članak 3. Direktive 98/5/EZ⁽¹⁾ shvatiti na način da upis monaha Grčke crkve kao odvjetnika u imenik nadležnog tijela države članice različite od one koja mu je izdala stručnu kvalifikaciju, s ciljem da ondje profesiju obavlja sa svojom izvornom stručnom kvalifikacijom, nacionalni zakonodavac može zabraniti s obrazloženjem da sukladno odredbama nacionalnog prava nije moguć upis monaha Grčke crkve u imenike odvjetničkih komora jer, zbog njihova statusa, ne postoje jamstva koja su neophodna za obavljanje pravne djelatnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (SL 1998., L 77, str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2017. uputio High Court of Justice (Chancery Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Abraxis Bioscience LLC protiv Comptroller General of Patents

(Predmet C-443/17)

(2017/C 309/41)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Abraxis Bioscience LLC

Druga stranka u postupku: Comptroller General of Patents

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. točku (d) Uredbe ⁽¹⁾ o SDZ-u tumačiti na način da dopušta izdavanje SDZ-a kada je odobrenje za stavljanje u promet iz članka 3. točke (b) prvo odobrenje u sklopu temeljnog patenta za stavljanje proizvoda u promet kao lijeka i kada je proizvod nova formula starog aktivnog sastojka?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 469/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o svjedodžbi o dodatnoj zaštiti za lijekove (SL L 152, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 166.)

Žalba koju je 31. srpnja 2017. podnio Rami Makhoul protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 18. svibnja 2017. u predmetu T-410/16, Rami Makhoul protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Rami Makhoul (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

— proglasi žalbu dopuštenom i osnovanom;

i stoga,

— ukine presudu od 18. svibnja 2017. koju je Opći sud Europske unije donio u predmetu T-410/16, Rami Makhoul/Vijeće Europske unije, ECLI:EU:T:2017:349;

i

novom odlukom:

— poništi Odluku (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. ⁽¹⁾ i naknadne mjere za njezinu provedbu, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;

— naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova u ovom postupku

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe četiri žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer je Opći sud povrijedio pravo žalitelja na saslušanje prije donošenja novih mjera ograničavanja i koje je utvrđeno u članku 41. Povelje o temeljnim pravima;

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava te na iskrivljavanju činjenica jer je Opći sud ignorirao članke koje je tužitelj naveo u potporu svojoj tužbi za poništenje kako bi dokazao da ne podupire sirijski režim;

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer Opći sud nije presudio da su odredbe članaka 27. i 28. Odluke 2013/255/ZVSP ⁽²⁾, prema kojima je pripadanje obitelji Al-Assad ili obitelji Makhoulouf samostalan kriterij koji opravdava izricanje sankcija, nezakonite, pri čemu je istovremeno prebacio teret dokazivanja;

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i nepostojanju obrazloženja jer je Opći sud presudio da je pojam istaknutog poslovnog čovjeka bio dovoljno precizan za uvrštavanje tužitelja na popise osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja i jer nije obrazložio zašto je zaključio da je žalitelj na bilo koji način utjecao na sirijski režim.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP)/2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2013., L 147, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 15., str. 277.)

OPĆI SUD

Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. srpnja 2017. – Qualcomm i Qualcomm Europe protiv Komisije

(Predmet T-371/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Tržišno natjecanje — Zaštita tržišnog natjecanja — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 18. stavak 3. — Odluka o zahtjevu za pružanje informacija — Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Nepostojanje hitnosti”)

(2017/C 309/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Države) i Qualcomm Europe, Inc. (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato i M. Davilla, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes i M. Farley, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži određivanje privremenih mjera u cilju suspenzije Odluke Komisije od 31. ožujka 2017. koja se odnosi na postupak iz članka 18. stavka 3. i članka 24. stavka 1. točke (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) [predmet AT.39711 – Qualcomm predatorske cijene].

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 11. srpnja 2017. – Laboratoires Majorelle protiv EUIPO-a – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Predmet T-429/17)

(2017/C 309/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Laboratoires Majorelle (Pariz, Francuska) (zastupnik: G. Odinet, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Jardin Majorelle (Marakeš, Maroko)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „LABORATOIRES MAJORELLE” – prijava za registraciju br. 11 371 655

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2017. u predmetu R 1238/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- dopusti registraciju žiga Zajednice „LABORATOIRES MAJORELLE” za:
 - razred 3: sapuni; kozmetika, kozmetički proizvodi; tuširanje za osobnu uporabu (pripravci za -), za higijensku uporabu ili dezodoriranje; njega kože (kozmetički preparati za -); nemedicinski preparati za njegu kože; proizvodi za čišćenje kože; proizvodi za tretman kože;
 - razred 5: koža (farmaceutski pripravci za njegu -); dijetne (tvari -) za medicinske potrebe; ljekovite trave; dijetni i hranjivi dodaci prehrani; dijetne tvari za medicinske potrebe; dijetni dodaci prehrani; farmaceutski (pripravci -);
 - razred 10: kirurški, medicinski, zubarski i veterinarski aparati i instrumenti, umjetni udovi, oči i zubi; ortopedski proizvodi; pribor za šivanje rana; kirurški (aparati i instrumenti -); medicinski (aparati i instrumenti -);
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

Povreda Uredbe br. 207/2009 u vezi s postojanjem prijašnjih prava na kojima se temelji prigovor, u vezi s ocjenom dokaza o stvarnoj uporabi ranijih žigova i cjelovitom ocjenom vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 17. srpnja 2017. – The Scotch Whisky Association protiv EUIPO-a – José Estévez (JOHN COR)

(Predmet T-438/17)

(2017/C 309/45)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: F. Rodríguez Domínguez i J. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „JOHN COR” – žig Europske unije br. 10 965 937

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. svibnja 2017. u predmetu R 1289/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 64. stavka 1. i članka 76. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.
- Povreda članka 51. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 21. srpnja 2017. – Lupu protiv EUIPO-a – Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Predmet T-456/17)**

(2017/C 309/46)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Victor Lupu (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: P. Acsinte, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bugarska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Djili soy original DS” – prijava za registraciju br. 8 810 558*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. svibnja 2017. u predmetu R 516/2011-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi spornu odluku;
- usvoji prigovor protiv registracije žiga Europske unije 008404551 „Djili DS” i/ili izbriše registraciju žiga Europske unije 008404551 „Djili DS”;
- podredno, poništi odluku petog žalbenog vijeća od 3. svibnja 2017. u vezi sa žalbom R 516/2011-5 i naloži nastavak postupka pred žalbenim vijećem te naloži žalbenom vijeću nastavak suspenzije postupka koji se pred njim vodi do dostave žalbenom vijeću pisane, obrazložene i potpisane konačne odluke o tužbi za poništenje, referentni broj 2794/1/2016;
- naloži EUIPO-u i DZHIHANGIRU Ibryamu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 1. Prvog protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda;
 - povreda Pravila br. 20 stavka 7. točaka (a) i (c) Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice;
 - *mutatis mutandis* povreda članka 53. stavka 2. točaka (c) i (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 u vezi s tužiteljevim autorskim pravom na sliku omota „Djili”, kod kojeg je riječ napisana crvenim slovima na plavom omotu s likom papige i povreda tužiteljevih prava uporabe trgovačkog imena za proizvode u smislu presude Suda Europske unije C-17/06 „Celine”;
 - druga relevantna pravna odredba.
-

Tužba podnesena 21. srpnja 2017. – Fifth Avenue Entertainment protiv EUIPO-a – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Predmet T-459/17)

(2017/C 309/47)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Florida, Sjedinjene Države) (zastupnici: B. Brandreth, barrister i D. Cañadas Arcas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Minnesota, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „THE COMMODORES” – prijava za registraciju br. 13 370 077

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. svibnja 2017. u predmetu R 851/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 2. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – TP protiv Komisije

(Predmet T-464/17)

(2017/C 309/48)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: TP (zastupnik: W. Limuti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi i povuče pobijanu odluku i poništi sve akte koji iz nje proizlaze kao i pripremne akte, pa i one koji su još nepoznati, poništavajući tako sve daljnje učinke u pogledu tužitelja i koji imaju učinak na njegovu pravnu i imovinsku sferu te naloži da se s pitanjem postupka na način da se tužitelju dopusti da iznese vlastite argumente nakon što je primio potrebne informacije te da se nova odluka donese poštujući načela povjerenja, zakonitosti i transparentnosti;

- prihvati ovu tužbu i prizna štetu koju je od tada pretrpio tužitelj, a osobito, ne samo imovinsku, nego i neimovinsku psihofizičke štete kako je izneseno u medicinsko-pravnom vještačenju unesenom u spis kojim se priznaje srednje teška postojeća šteta kao i poteškoće prilagodbe s anksioznošću i kroničnim depresivnim raspoloženjem uzrokovanim traumom pretrpljenom u kontekstu zaposlenja, a koja se može odrediti u visini od 20 %.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se odnosi na odluku o odbijanju tužiteljeva prigovora kojim je osporavao odbitak koji je Ured za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) zaračunao na njegovu plaću nakon presude suda u Trevisu, koji je proglasio razvod tužitelja i njegove bivše supruge.

U prilog tužbi tužitelj navodi sljedeće tužbene razloge.

1. Povreda prava, koje je zajamčeno dužnosniku, na saslušanje i davanje izjave.
2. Povreda tužiteljeva prava na dobivanje relevantnih informacija za svoju obranu.
3. Povreda tužiteljeva prava da mu se priopće razlozi zbog kojih nije mogao dobiti relevantne informacije.
4. Povreda i pogrešna primjena članka 7. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽¹⁾ i posljedično povreda prava na informacije u vezi s postupkom koji je u tijeku u odnosu na tužitelja i obveza obrazlaganja odluka.
5. Povreda članka 24. Pravilnika o osoblju i posljedično, povreda tužiteljeva prava da mu institucija pomaže i brani ga od napada drugih osoba.
6. Postojanje psihofizičke štete koju je pretrpio tužitelj i uzročne veze između ponašanja administracije i pretrpljene štete.

⁽¹⁾ SL 2001. L 145, str. 3., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.

Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – VKR Holding protiv EUIPO-a (VELUX)

(Predmet T-465/17)

(2017/C 309/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VKR Holding A/S (Søborg, Danska) (zastupnik: J. Heebøll, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni žig: verbalni žig Europske unije – prijava za upis u registar br. T 2 299 611

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. svibnja 2017. u predmetu R 1927/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Poništi odluku vijeća o odbijanju žalbe i prihvati zahtjev za upis u registar br. T 2 299 611 u vezi sa žigom Europske unije 000651869 (VELUX),

— podredno, vrati predmet vijeću na ponovno odlučivanje.

Tužbeni razlog

— povreda članka 34. stavka 2. i pravila 28. Provedbene uredbe Europske unije o žigu (EUTMIR).

Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – The Scotch Whisky Association protiv EUIPO-a – José Estévez (JOHN COR)

(Predmet T-469/17)

(2017/C 309/50)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: F. Rodríguez Domínguez i J. Gracia Albero, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „JOHN COR” – žig Europske unije br. 10 965 937

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. svibnja 2017. u predmetu R 1290/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 64. stavka 1. i članka 76. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.
- Povreda članka 52. stavka 1. točke (a), u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (g) i (j) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – Sensotek protiv EUIPO-a – Senso Technologie (sensotek)

(Predmet T-470/17)

(2017/C 309/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Njemačka) (zastupnik: J. Klink, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Senso Technologie Srl (Rim, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „sensotek” – prijava za registraciju br. 10 648 871

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. svibnja 2017. u predmetu R 1953/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – Edison protiv EUIPO-a (EDISON)

(Predmet T-471/17)

(2017/C 309/52)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Edison SpA (Milano, Italija) (zastupnici: F. Boscariol de Roberto, D. Martucci i I. Gatto, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „EDISON” – prijava za registraciju br. 3 315 991

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2017. u predmetu R 1355/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Pogrešno isključivanje iz razreda 4 „Električne energije” jer se ne smatra „gorivom (uključujući benzin za motore)”, „motornim gorivom” i „gorivom za rasvjetu” u skladu s osmim izdanjem Nicanske klasifikacije.
-

Tužba podnesena 3. kolovoza 2017. – Ghost — Corporate Management protiv EUIPO-a (Dry Zone)**(Predmet T-488/17)**

(2017/C 309/53)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke***Tužitelj:* Ghost – Corporate Management, S.A. (Lisabon, Portugal) (zastupnik: S. de Barros Araújo, odvjetnica)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig „Dry zone” – prijava za registraciju br. 15 498 322*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. lipnja 2017. u predmetu R 0683/2017-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- usvoji ovu tužbu i slijedom toga u cijelosti poništi odluku drugog žalbenog vijeća od 5. lipnja 2017., a posljedično i zamijeni pobijanu odluku drugom odlukom prema kojoj je žalba br. R 683/2017-2 u vezi s žigom Europske unije br. 015498322 „Dry Zone” podnesena u roku, te nastavi postupak;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Prvi tužbeni razlog: povreda članka 60. Uredbe (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) i članka 72. stavka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL 1995., L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2015/2424 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice i Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95, o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2869/95 o pristojbama koje se plaćaju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (SL 2015., L 341, str. 21.).
- Drugi tužbeni razlog: nepoštovanje postupovnih jamstava na koje tužitelj ima pravo, time što nije ispitano postojanje činjenica koje su izvan tužiteljeve kontrole ili koje dovode do više sile, čime se krši načelo proporcionalnosti.
- Treći tužbeni razlog: povreda načelâ zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Windspiel Manufaktur protiv EUIPO-a (prikaz zatvarača za boce)**(Predmet T-489/17)**

(2017/C 309/54)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Njemačka) (zastupnik: O. Löffel, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* pozicijski žig Europske unije (prikaz zatvarača za boce) – prijava za registraciju br. 15 024 987

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. lipnja 2017. u predmetu R 1374/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 18. srpnja 2017. – Gauff protiv EUIPO-a – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Predmet T-13/16) ⁽¹⁾

(2017/C 309/55)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Rješenje Općeg suda od 7. srpnja 2017. – Bank of New York Mellon protiv EUIPO-a – Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Predmet T-260/17) ⁽¹⁾

(2017/C 309/56)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 221, 10. 7. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR